

Ημερίδα Πνευματικών στη Βέροια με επίκεντρο το ιερό μυστήριο της εξομολόγησης μέσα από τον νέο Άγιο, Όσιο Γερβάσιο των Πατρών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



© Kosmas Karagiannis IMBNK

Οι εκδηλώσεις των «Λ΄ Παυλείων» συνεχίστηκαν το πρωί της Δευτέρας, 17 Ιουνίου, στην αίθουσα «Μητροπολίτης Σταυροπηγίου Αλέξανδρος» στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, όπου έλαβε χώρα η Ημερίδα Πνευματικών με θέμα: «Το μυστήριο της Ιεράς Εξομολόγησης».

Την ημερίδα, στην οποία συμμετείχαν οι κληρικοί που διακονούν με την άδεια και την ευλογία του Σεβασμιωτάτου το μυστήριο της Ιεράς Εξομολόγησης, προλόγισε και παρουσίασε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας, ενώ χαιρετισμό απηύθυνε ο Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.



© Kosmas Karagiannis IMBNK

Προσκεκλημένοι ομιλητές ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών **κ. Χρυσόστομος** και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κερνίτσης **κ. Χρύσανθος**, οι οποίοι μίλησαν για τη ζωή και το έργο του νέου Αγίου της Εκκλησίας μας, Οσίου Γερβασίου των Πατρών και έκαναν ιδιαίτερη αναφορά στο ιερό μυστήριο της εξομολογήσεως μέσα από τον νέο Άγιο.



© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες του προς τους δύο Αγίους Αρχιερείς, τους απένειμε το μετάλλιο των Παυλείων, λέγοντας μεταξύ άλλων: Πρίν από δύο περίπου έβδο-μάδες, στό πλαίσιο τῶν Λ΄ Παυ-λείων, πού ἔχουν φέτος ὡς γενικό θέμα «Ἡ λειτουργική ζωή τῆς Ἐκκλησίας», ἡ Ἱερά μας Μη-τρό-πολη εἶχε διορ-γανώσει καί πραγ-ματοποιήσει τήν Ἡμερίδα τῶν ἱερέων. Καί τό θέμα της ἦταν «Λει-τουργοί τοῦ Ὑψί-στου».

Δέν ὑπάρ-χει βεβαίως καμία ἀμφι-βο-λία ὅτι τό ὑψηλό-τερο ἔργο τό ὁποῖο ἀνεθέτει καί ἡ μεγαλύτερη τιμή τήν ὁποία προσ-φέ-ρει ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς Χριστός στόν χοϊκό ἄνθ-ρωπο, τόν ὁποῖο ἐνδύει διά τοῦ Πα-ναγίου Πνεύμα-τος μέ τή χάρη τῆς ἱερωσύνης, εἶναι ὅτι τόν ἀξιώνει νά ἱεουργεῖ τῶν ἀχράντων καί φρικτῶν του μυστηρίων, νά τελεῖ τό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, νά μεταδί-δει σῶμα καί αἷμα Χρι-στοῦ.

Εἶναι ὄντως μέγιστο τό μυστήριον καί μέ-γιστη ἡ τιμή καί ἡ χάρις, καθὼς τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι «φάρμακον ἀθανα-σίας» καί μεταδίδεται «εἰς ζωὴν αἰώνιον».

Σέ αὐτήν, τήν αἰώνιο δηλαδή ζωή, ἀποβλέπει ὅλο τό ἔργο καί ἡ διακονία τῆς Ἐκκλησίας ,καί σέ αὐ-τήν προσπαθεῖ νά ὀδηγήσει τόν ἄν-θρωπο μέ τή λειτουργική ζωή καί μέ τά ἱερά της μυστήρια ἡ Ἐκκλη-σία μας. Ἐνα ἀπό αὐτά εἶναι καί τό μυστήριον τῆς ἱεραῆς ἐξομολογή-σεως.

Ἡ σημασία καί ἡ σπουδαιότητά του γίνεται προφανής ἀπό τό γε-γο-νός ὅτι εἶναι τό μόνο ἀπό τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, τό ὁποῖο δέν μπορεῖ νά τελεῖ ὁ κάθε ἱερέας, ἀλλά χρειάζεται ἡ ἄδεια τοῦ Ἐπισκόπου καί ἡ εἰδική χει-ρο-θεσία καί εὐχή τήν ὁποία ἔχει καθιερώσει ἡ Ἐκκλησία μας. Καί αὐτό συμβαίνει γιατί μέσα στό μυστήριον τῆς ἱεραῆς ἐξομολογή-σεως τελε-σιουργεῖται, μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πάντοτε, τό μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

Ὁ ἄνθρωπος πού προσέρχεται στό μυστήριο εἰσφέρει τή μετάνοιά του, τήν εἰλικρινῆ ἔξομολόγηση τῶν πράξεων καί τῶν λογισμῶν του, καί θά μπορούσε καί μόνη αὐτή νά τοῦ δώσει τήν ἄφεση. Ὅμως τό μυστήριο τῆς ἱεραῆς ἔξο-μο-λογήσεως ἔχει καί μία ἄλλη παράμετρο. Καί αὐτή εἶναι ὅτι δι' αὐτῆς ὁ πνευματικός δέν καθοδηγεῖ μό-νο τήν ψυχή στήν ἀληθινή μετάνοια ἀλλά καί τήν θεραπεύει ἀπό τά τραύματα καί τίς πληγές πού ἀφήνει πολλές φο-ρές ἡ ἁμαρτία καί ἀκόμη κα-θοδηγεῖ τόν ἄνθρωπο, πάντοτε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά ἀντιμετωπίζει τούς πειρασμούς καί νά ἀποφεύγει τίς παγίδες τοῦ πονηροῦ, προκειμένου νά αὐξάνεται πνευματικά «εἰς ἄν-δρα τέλειον, εἰς μέτριον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ», ὅπως γράφει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστο-λος Παῦλος.

Θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι μέ-σα στό μυστήριο τῆς ἱεραῆς ἔξο-μο-λογήσεως τελεσιουργεῖται τό μυ-στήριο τῆς σωτηρίας τοῦ κάθε ἄν-θρώπου, τῆς κάθε ψυχῆς, διά τοῦ πνευματικοῦ. Φυσικά δέν σώ-ζει ὁ πνευματικός τόν ἄνθρωπο. Ἡ θεία χάρη τοῦ Θεοῦ τόν σώζει, ἀλλά ὁ πνευματικός ἔχει εὐθύνη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πῶς διαχειρίζε-ται αὐτή τή χάρη, ὥστε νά βοη-θή-σει τήν ψυ-χή νά προσεγγίσει τόν Θεό καί ὄχι νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό Αὐτόν.

Γι' αὐτό χρειάζεται μεγάλη προ-σο--χή. Χρειάζεται προσευχή. Χρειά-ζε-ται διάκριση. Χρειάζεται καί προ-σω-πικός ἀγώνας, ὥστε νά μπορεῖ ὁ πνευματικός νά καταλάβει τό πρό-βλημα τῆς κά-θε ψυχῆς, νά κατα-νοή-σει τήν ψυχο-σύνθεσή της καί νά βρεῖ τόν τρόπο νά τήν βοηθήσει. Δέν εἶναι ζήτημα αὐστηρότητος ἢ ἐπιεικειάς, δέν εἶναι ζήτημα ἐφαρ-μογῆς τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλη-σίας, ἀλλά εἶναι θέμα διακρίσεως καί συνέσε-ως, πῶς θά χειρισθεῖ ὁ πνευματι-κός τήν κάθε ψυχή, ὥστε νά μπο-ρέσει νά τήν βοηθήσει γιά νά προ-χωρήσει στήν ἐν Χριστῷ ζωή καί ἐν τέλει στή σωτηρία.

Ἡ σωτηρία δέν εἶναι μία «μαζι-κή» ὑπόθεση. Κάθε ἄνθρωπος εἶναι διαφορετικός, εἶναι μοναδικός. Καί αὐτή τή μοναδικότητά του καλοῦ-μεθα καί ἐμεῖς ὡς πνευματικοί νά σεβασθοῦμε ἀλλά καί νά ἀξιοποιή-σουμε γιά τή σωτηρία του, μέ τή χάρη, ἐπαναλαμβάνω, τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία, ὅπως λέμε καί στή θεία Λει-τουργία, ἐνεργεῖ «κατά τήν ἐκά-στου ἰδίαν χρειάν».

Αὐτή ἡ θεία χάρη ἐνεργεῖ καί στόν πνευματικό, προκειμένου νά κα-τευ--θύνει ὀρθά τίς ψυχές τῶν ἄν-θρώπων, ἐνεργεῖ ὅμως καί κατά τή δική του πνευματική κατάσταση καί προσπάθεια. Ἐάν ἐμεῖς εἴμαστε ἀδιάφοροι στή ζωή μας ἢ ἀδιά-φο-ροι ἀπέναντι στό μυστήριο ἢ ἐάν δέν σεβόμεθα τήν ψυχή πού ἔχου-με ἐνώπιόν μας καί τήν ὑποτιμοῦ-με ἢ ἀκόμη ἐάν πιστεύουμε γιά τόν ἑαυτό μας ὅτι ἔχουμε φθάσει σέ μέ-τρα ἀγιότητος καί ἀντί νά δια-κο-νοῦμε τό μυστήριο κατά τό πρότυ-πο τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, ἀντιμε-τω-πίζουμε τούς ἀνθρώπους ὡς αὐστηροί καί ἄτεγκτοι κριτές καί φερόμεθα βασιλικώτερα τοῦ βασι-λέως Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἀντιμετώ-πιζε καί τούς μεγαλύτερους ἁμαρ-τωλοῦς μέ συμπάθεια καί ἐπιεί-κεια, τότε ἐμποδίζουμε καί τή θεία χάρη νά ἐνεργήσει πρῶτα σέ ἐμᾶς, γιά νά μᾶς

φωτίσει, καί κατ' ἐπέ-κταση ἐνδεχομένως καί στόν ἐξο-μολογούμενο.

Όλοι ἔχουμε ἀκούσει περιστατι-κά γιά κληρικούς τόσο στόν κόσμον ὅσο καί στό Ἅγιο Ὅρος, οἱ ὁποῖοι εἶχαν φήμη καλῶν πνευματικῶν, καί στούς ὁποίους πολλοί ἔστελ-ναν ἀνθρώπους πού χρειαζόταν οὐ-σιαστική βοήθεια. Ἔχουμε ἀκού-σει ἴσως καί γιά κάποιες ἄλλες περιπτώσεις, στίς ὁποῖες πνευματικοί εἶχαν ἀπογοητεύσει ἀνθρώπους μέ τήν ἀψυχο-λόγητη, θά ἔλεγα, καί ἀνελεήμονα στάση τους.

Διότι, καί αὐτό τό γνω-ρί-ζου-με ὅλοι, τό μυστήριον τῆς ἱε-ραῖς ἐξομο-λογήσεως δέν εἶναι ἡ μέλ-λουσα κρίση, δέν εἶναι γιά νά ἐξουθε-νώ-νουμε τόν ἄνθρωπον γιά ὅ,τι καί ἐάν ἔχει κάνει, ἀλλά γιά νά τόν βοηθήσουμε νά ἀλλάξει ζωή, νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τό πάθος ἢ τήν ἀδυναμία πού τόν ὀδηγεῖ στήν πτώ-ση καί τήν ἀμαρτία, καί νά ξεφύγει ἀπό αὐτήν μέ τή συνειδη-τή μετάνοια καί τόν προσωπικό του ἀγώνα.

Τά τελευταῖα χρόνια τό Οἰκουμε-νι-κό μας Πατριαρχεῖο ἔχει ἀναγρά-ψει στό Ἁγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας πολλούς συγχρόνους ἀγίους. Ἁγίους πού ἔζησαν καί διακόνησαν ἄλλοι ἀπό αὐτούς στόν κόσμον, ὅπως ὁ ὅσιος Πορφύριος, ὁ ὅσιος Εὐμένιος καί πρόσφατα ὁ ὅσιος Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, ἄλ-λοι σέ μονές τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Τσαλίκης ἀλλά καί ὁ ἅγιος Πορφύριος, καί ἄλλοι στό Ἅγιο Ὅρος, ὅπως ὁ ἅγιος Παί-σιος, ὁ ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Κατουνα-κιώτης καί ὁ ἅγιος Γεράσιμος ὁ Ὑμνο-γράφος.

Πολλοί ἀπό αὐτούς ἦταν πνευμα-τικοί καί οἱ ἄλλοι ἦταν Γέροντες, πού δεχόταν ὁμως ἀνθρώπους καί συζητοῦσαν μαζί τους θέματα πνευ-ματικά καί τούς συμβούλευ-αν. Καί δέν εἶναι καθόλου τυχαῖο, ὅτι παρότι ὅλοι ἦταν μεγάλοι ἀσκη-τές, ἰδιαίτερα αὐστηροί μέ τόν ἑαυτό τους, «βιαστές», κατά τόν λόγο τοῦ Κυρίου, τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἀντιμετώπιζαν τούς ἀνθρώπους πού τούς πλησίαζαν εἴτε γιά νά ἐξομολογηθοῦν εἴτε γιά νά τούς συμβουλευθοῦν μέ μεγάλη συγκατάβαση, μέ πολλή ἀγάπη καί μέ μεγάλη διάκριση. Ὑπάρχουν ἄπει-ρες μαρτυρίες καί περιστατικά πού θά μπορούσε νά ἀναφέρει κα-νεῖς καί γι' αὐτούς τούς συγχρό-νους ἀγίους ἀλλά καί γιά ἄλλους πού μπορεῖ νά μήν ἀγιοκατα-τάχθηκαν, εἶναι ὁμως γνωστοί γιά τήν ἀγιό-τητά τους καί τήν προσ-φορά τους στούς ἀνθρώπους καί στήν Ἐκκλη-σία ὡς διακριτικοί καί φωτισμένοι πνευματικοί.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Διότι, όπως είπα και προηγουμένως, η θεία χάρη ενεργεί στις ψυχές αυτών που αγωνίζονται, αυτών που έπιτε-λοῦν τή διακονία, τήν όποία τούς έμπιστεύθηκε ή Έκκλησία, και έν προκειμένω τή διακονία του μυστηρίου τής ιερᾶς έξομολογή-σεως μέ φόβο Θεού, μέ τή συναί-σθηση ότι για κάθε ψυχή που προσέρχεται στό μυστήριο και έξομολογεΐται έχουμε ευθύνη και θά δώσουμε λόγο στόν Θεό κατά τήν ήμέρα τής κρίσεως.

Μπορεΐ έμεΐς νά μήν διαθέτουμε τήν αγιότητα που είχαν οί άγιοι που προανέφερα, αλλά, εάν έπιτε-λοῦμε συνειδητά τό μυστήριο τής ιερᾶς έξομολογήσεως και θέλουμε νά βοηθήσουμε τίς ψυχές και προ-σευχόμεθα και παρακαλοῦμε τόν Θεό νά μᾶς βοηθήσει νά ανταπο-κρι-θοῦμε στή διακονία αυτή πρός σωτηρία τών ανθρώπων, τότε ή θεία χάρη «ή πάντοτε τά άσθενή θεραπεύουσα και τά έλλείποντα αναπληροῦσα», θά θεραπεύσει και τή δική μας άσθένεια και θά ανα-πληρώσει και τίς δικές μας έλλεί-ψεις, προκειμένου νά βοηθηθοῦν οί άνθρωποι.

Οί άγιοι όμως ήταν άριστοι πνευ-μα-τικοί και για έναν άκόμη λόγο. Έφθασαν στήν αγιότητα, γιατί άγω--νίσθησαν, δοκιμάσθησαν, άντι----με--τώ-πισαν πειρασμούς, άντι-με-τώ-πισαν πόλεμο από τόν διάβο-λο άκόμη και σῶμα μέ σῶμα, όπως έλεγε ό όσιος Γεράσιμος ό Ύμνο-γρά--φος. Γνώριζαν τίς παγίδες που στήνει στους ανθρώπους ό πονη-ρός από προσωπική έμπειρία. Και όπως ένας καλός όδηγός είναι σε θέση νά όδηγήσει στήν κορυφή του βουνού μέσα από δύσβατα μοναπά-τια, στά όποια κάθε άλλος θά χα-νόταν, τόν όδοιπόρο, όπως ένας κα-λός πλοηγός μπορεΐ νά όδηγήσει μέ ασφάλεια ένα σκάφος, ώστε νά αποφύγει τούς σκοπέλους και νά μήν πέσει σε ξέρες, γιατί ό ίδιος έχει κάνει πολλές φορές τή διαδρο-μή και γνωρίζει όλες τίς λεπτομέ-ρειες, έτσι και ένας πνευματικός, που έχει ό ίδιος αγωνισθει και έχει έμπειρία πνευματική, μπορεΐ νά βοη-θήσει άποτελεσματικότερα τούς ανθρώπους. Και αυτό ισχύει και μέ τούς συγχρόνους άγίους μας.

Έναν από αυτούς, που διακρίθη-κε και ως πνευματικός θά έχουμε τή χαρά νά γνωρίσουμε περισσό-τε-ρο σήμερα και νά διδαχθοῦμε όλοι από τή ζωή και τό έργο του. Είναι ένας από τούς νεωτέρους άγίους τής Έκκλησίας μας, ό άγιος Γερβά-σιος τών Πατρών, για τόν όποιο θά μᾶς όμιλήσουν σήμερα οί δύο έκλε-κτοί, άγαπητοί και σεβαστοί όμι-λη-τές μας, τούς όποιους και καλω-σο-ρίζω μέ πολλή τιμή και αγάπη στή Βέροια, στήν Ιερά Μητρό-πολή μας και στήν Ιερά Μονή Πα-ναγίας Δο-βρά, και τούς ευχαριστώ από καρ-δί-ας θερμότατα για τήν πα-ρουσία τους και στήν Ημερίδα τών πνευ-ματικῶν αλλά και τό απόγευ-μα στήν Έσπερίδα που είναι άφιε-ρω-μένη στόν όσιο Γεράσιο.

Καλω-σορίζω, λοιπόν, καί εύχαρι-στῶ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπο-λίτη Πα-τρῶν κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος κίνησε καί ὅλη τή διαδι-κασία γιά τήν άγιοκατάταξη τοῦ άγίου Γερ-βασίου, καί τόν Θεοφι-λέ-στατο Ἐπί-σκοπο Κερνίτσης Χρύ-σαν-θο, βοηθό έπίσκοπο τοῦ Ἁγίου Πατρῶν, οἱ ὁποῖοι θά μᾶς μιλήσουν γιά τόν άγιο Γερβάσιο.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

